

ՎԻԿՏՈՐԻԱ. Ա. ԹԱԴՈՒՅԻ ԱՆԴՂԻՈՑ

Աղքասանզրինէ վիկտորիա Ա. Անդ-
զիոյ թագուհւոյն կենդանագիրը հրա-
տարակելու առթիւ՝ պատշաճ կը սե-
պենք երկու տողով համառօտ գիտելիք
մին ալ տալ իրեն կենացը և ազգատոհ-
մին վրայօք: Ծնաւլոնտրայի մէջ 1819ին
մայիսի 24ին. միակ դուստր էր եղուար-

դայ՝ դքսին քէնթի, որ որդի էր գէորդ
գէն և Մարիամ-Լուիզ-Վիկտորիայի՝
Սաքս-Բոպուրկիշխանուհւոյն: Վիկտո-
րիա՝ հօրը մահուամբը ժառանգ մնա-
լով թագաւորական գահուն՝ մեծ խնամ-
քով կրթուեցաւ՝ Նորթըմալըլընտի
դքսուհւոյն առաջնորդութեանը տակ:

Ետքէն իր թագաւոր պապուն մասնաւոր հաճութեամբը՝ Մէլպէօնն լորտը կրթեց զինքը քաղաքական վարչութեան և սահմանադրական կառավարութեան սկզբունքներով։ Եղբոր 1837ին յունուարի 20են յաջորդեց Վիկտորիա Գուլիէլմիս Դեն, տէրութեան վարչութեանը մէջ պահեց նոյն լորտը։ Վիկտորիա իր թագադրութեան հանդէսը կատարեց 1838ին յունիսի 20ին շատ մեծ փառաւորութեամբ։ և երկու տարի ետքը փետրուարի 2ին ամուսնացաւ Ալպերդ իշխանին հետ որ Քոպուրկի ազգատոհմէն էր։

Երկու երեք անգամ իր կենացը դէմ դաւաճանութեանց առիթներու մէջ կյալով՝ ամեն անգամ ալ անվսաս ազատեցաւ, և յանցաւորները իրքն յիմար դատեց։ քանի մը այցելութիւններ ըրաւ ուրիշ թագաւորաց, ինչպէս 1855ին ալ Բարիդ գնաց Նաբոլէոնի տեսութեան։

Իրեն պաշտօնական պատուանունն է թագուհի միացեալ պետութեան Մեծին Բրիտանիոյ և Իռլանդայի։ — Պաշտապան հաւատոյ։ — Պաշտապան Յոնիական կղզեաց։ — և Վեհապետ ասպետութեանց Զանկապանի, Շարտոնի, Սուրբ Պատրիկի, Սուրբ Միքայելի, և Սուրբ Գէորգայ։

Վիկտորիա բազմաթիւ զաւկըներ ունեցաւ, որոնք են։

Ալպերդ-Եղուարդ ձն. 1841 նոյ. 9. — Իշխան Ուէլյասայ. դուքս Սաքսի. Իշխան Սաքս-Քոպուրկ-Կոթայի. Մեծ Հրամանատար Սկովսիոյ։ — Կոմս Չէսզըրի։ — Կոմս Քարլիքի և Տրավինի։ — Պարոն Ուէնֆրուի։ — Լորտ կղզեաց, և այլն։

Ալփրետոս-Էրնէստ-Ալպերդ։ ձն. 1844 օգոստ. 6. Իշխան Միացեալ թագաւորութեան Մեծին Բրիտանիոյ և Իռլանդայի։ դուքս Սաքսի, Իշխան Սաքս-Քոպուրկի և Կոթայի։

Արթուր-Ուէլյեէմ-Բաթրիք-Ալպերդ ձն. 1850 մայ. 1։

Լէոբոլտ-Գէորգ-Տրնքան-Ալպերդ։ ձն. 1853 ապր. 7։

Վիկտորիա-Վտէլայիտէ-Մարիամ-

Լուիզ. Թագաժառանդ իշխանուհի. ձն. 1840 նոյ. 21։

Էլիս-Մաթիլտէ-Մարիամ. ձն. 1843 ապր. 25։

Հեղինէ-Ջւլուսդա-Վիկտորիա. ձն. 1846. մայիս 25։

Լուիզ-Բարովին-Ալպերդ. ձն. 1848 մարտ 18։

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

Ազգի մը երջանկուրիւնը՝ միարան ընկերութեան վրայ է.

(Առաջն մասը տես Երես 409։)

Մարդկային մոաց դատման խեղճութեան առջին առնելու համար, և ընկերութեան մը կամ ազգի մը ըստ օրինաց ուղղութեամբ գործելու և միաբան ըստելու համար երկու բան կայ գիտնալու և հաստատոն ամենուն մըտաց մէջ տպաւորելու. Ա. այն՝ թէ Ամենի մարդու ձանաշնորհը և դատմունքը իրարմէ տարբեր են, և թէ ամենի մարդ իր դատմանը յարմար լած բանին կը հաւենի, և այն իր դատմանը յարմար գաղուն համար՝ լածին հաւենիլը կը համարի առաջ եկած միաբանական սէր ունենալէն. և ասոր համար ամեն մարդ ինքզինքը միաբանասէր՝ և զուրիշը անմիաբան կը կարծէ։ Ճշմարիտ միաբանասէրը նախ և առաջ պէտք է ճանչնաց այս մարդկային մոաց խարէութիւնը։

Բ. Գիտնալով որ ամեն մարդու իր մոաց դատումն իրեն համար ուղիղ և կատարեալ է, անոր համար պէտք է ճանչնալ՝ թէ ընկերութեան մէջ ամենի մարդ իրաւունք ունի իր դատումն առաջ բերելու. բայց միարան ըլլալու համար՝ հասարակաց դատմամբ հաւենածին պէտք չէ հակառակի, այլ